

Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Direktør P. Vedel.
Kjøbenhavn, 18. August 1874.

Kjære Directeur!

. . . Den kjedeligste Sag, der verserer for Tiden, er Spørgsmaalet om Missionen til China; dog hvad den angaaer skal jeg fatte mig kort, da jeg veed at Schøller ¹⁾ nylig har tilskrevet Dem derom. De vil altsaa vide, at man søger at udøve et stærkt Tryk paa mig, og til Bekræftelse herpaa skal jeg kun nævne at jeg forleden Dag havde Besøg af Tietgen, [s. 292](#) Tobiesen og Fonnesbech, lige efter hverandre, og saa af Raasløff ovenpaa. Det er jo i Overeensstemmelse med Deres Mening at vi ikke undgaae Missionen, og jeg har derfor, under Forudsætning af at der kommer til at foreligge en bestemt Erklæring fra Finants- og Indenrigsministeren om Nødvendigheden af den, kunnet give mit Samtykke forsaavidt, og Spørgsmaalet dreier sig altsaa kun om Tidspunktet for dens Sendelse. Det paastaaes nu fra den anden Side, at det er aldeles nødvendigt, at den afgaaer til 1ste Septbr., blandt Andet af den Grund at der nu er indrømmet Concession til Anlæg af 80 til 100 Mile Traad, hvortil Materiellet afgaaer herfra i disse Dage, men hvis Anbringelse man dog ikke tør begynde paa før der er givet Garantier. Jeg tilstaaer at det forekommer mig at der kan være nogen Mening i den Tale, at det er heldigst at den gaaer snarest mueligt, naar den overhovedet skal gaae, og kan dens Nødvendighed bygges paa Erklæringer som ovenfor antaget fra de andre Ministre, er jeg egentlig ikke bange for at paatage mig Ansvar, forsaavidt det kommer til at paahvile mig, for Sendeisen til den nævnte Tid — der faaer saa at følge paa hvad der vil. Men under alle Omstændigheder bør det jo strængt fastholdes, at Gesandten er Statens Embedsmand og ikke Selskabets Agent, ligesom ogsaa at Staten bærer Udgifterne, dog ikke ud over 25000 R., til hvilket Maximum vi ved at sammenholde den paatænkte Reise med de foregaaende, ere komne. Raasløff undgaae vi ikke, og bør maaske heller ikke stræbe derefter, naar vi ikke kunne foreslaae en meget bedre, hvad vi ikke kunne. Er Kronprindsen meget tilbøielig til at skyde den hele Historie fra sig, er det af Uvillie mere mod denne Mand end mod hele Sagen. ¹⁾ . . .

19*

O. D. Rosenørn-Lehn.

P. Vedels Privatpapirer.